töid otsida A. Jakobsoni, K. A. Hindrey, A. Gailiti, R. Rohu, K. Ristikivi ja M. Sillaotsa romaanide seast.

Draamakirjanduse rikkus on endiselt suur (umbes 35 teost täiskasvanuile) ja vististi tuleb möödunud aasta kohta nentida ka teatavat taseme tõusu. Komöödiad ja jandid peavad tasakaalu tõsisemate tükkidega. Silmapaistva osa aasta toodangust moodustavad A. Särevi dramatiseeringud Lutsu, Tammsaare ja Mälgu teoseist — „Kevade", „Tootsi pulm", „Suvi", „Andres ja Pearu", „Taeva palge all". Need olid ühtlasi menukamaid lavatükke aasta jooksul. On tähelepandav, et möödunud aastal ilmus üle mitme aja kolm üsna tõsist katset ajaloolis-romantilise draama alal: — A. Kalda „Hundimõrsja", R. Sarvesaare „Kaupo" ja E. Laidsaare „Idavalvur". Olevikukomöödiate alalt on esiletõstetavad H. Raudsepa „Mees, kelle käes on trumbid", A. Mälgu „Sikud kaevul", M. Metsanurga „Maret elukoolis", H. Vuolijce „Juuraku Hulda". Tõsistest draamadest tõuseb esikohale E. Tammlaane „Raudne kodu". Tammlaan autorina on oma kahe senise draamaga äratanud tõsiseid lootusi. Muud kirevat repertuaari on võimalik siinkohal ainult loetella: H. Vuolijoe „Justiina", E. Laidsaare „Kapral Pension selgeltnägijana" ja „Kapral Pensioni ametiasjad", H. Raudsepa „Roheline Tarabella", J. Perdi „Moodne Eva", A. Tamme „Naabrid", E. Ellori „Peigmees maanteelt", E. Maiste „Malle suurpartii", T. Braksi „Lootuste laev", E. Vaiguri „Trump lamooriga", L. Raudsaare „Luigemäe", V. Sarapiku „Võidumäe", A. Antsoni „Inimesed tuisus", L. Talimaa „Lonni otsib meest", J. Metua „Vabadussõja päevilt", P. Pinna ja A. Kõivu „Lõpp läheneb" ja „Uneseik", H. Raassaare „Lahutavad maad ja veed" jm.

Eesti kroonika 1938, lk. 74